

[Bjørn Westh]

besluttede i fællesskab at løfte nogle opgaver bl.a. gennem det, jeg nævnte før, højskolebevægelse, sparekassebevægelse, brugsforeningsbevægelse. Man sluttede sig sammen, ville løse noget i fællesskab og skabe nogle fælles værdier, som ingen ejer, heller ikke garantier og heller ikke de nutidige garantier. De får forrentning af deres indskudskapital. De ejer ikke de fællesskabte værdier. Så, fru Pia Dahl, vi føler det ikke som en parade. Det er noget, som vi bl.a. føler er livsnerven i det, vi kunne kalde den danske model, den skandinaviske model, der har bevirket, at vi har et velfærdssamfund, der er bedre end nogen andre steder i verden, og det anfægter man noget af her. Det næste, der skal ske, er vel, at andelsselskaberne skal omdannes til aktieselskaber, og at de, der tilfældigvis handler i foderstofselskaberne nu, hr. Larsen-Ledet, skal have aktiekapitalen udbetalt, og så skal der ikke fortsættes mere dér. Skal gensidige forsikringsselskabers og kreditforeningernes formue udloddes til dem, der tilfældigvis er der nu? Det synes jeg ikke er klogt. Vi har en fælles opsparing og en fælles arv, som vi burde holde fast i.

Larsen-Ledet (RV):

Jeg skal ikke på nogen måde betvivle eller være sarkastisk over for Socialdemokratiet og over for SF, fordi de fremsætter de forslag, de har lyst til. Det er jo for at slå for retten til at fremsætte forslag, at de forskellige partier fremsætter de forslag, som de står bag, og som de har lyst til, også selv om vi har brugt utrolig mange timer i Folketinget og i Erhvervsudvalget på loven om banker og sparekasser.

Lad mig sige rent ud, at vi i Det Radikale Venstre med stigende undren har konstateret, at efterhånden som udviklingen er skredet frem i forhandlingerne, er det blevet sværere og sværere for os at forstå Socialdemokratiet. Hvad er det, man er ude på, og hvorfor har man handlet sådan? Ligesom vi troede, vi var ved at finde en bred løsning, kom der alligevel noget i vejen, så det ikke kunne lade sig gøre. Jeg hører til dem, der meget beklager, at vi ikke fik Socialdemokratiet med, men vi var nået hen til strengen, hvor der skulle ske noget, og heldigvis fik vi en løsning, for sparekasserne kunne ikke fortsat leve med den usikkerhed, som de var ude i.

Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Bjørn Westh siger, at man har sparet penge sammen,

og at der ligger en stor kapital, som ingen ejer. Men hvis vi ikke havde ændret loven og gjort det muligt at omdanne til aktieselskaber, ville den kapital mange steder simpelt hen være forsvundet. Jeg mener, at det, der er gjort her, netop viser, at man har følt en forpligtelse over for den kapitaldannelse, som er sket i de forskellige bevægelser, som hr. Bjørn Westh omtalte, og at man har været med til at give baggrund for, at den kapital vil kunne fungere under nye og moderne forhold. Vi kan så beklage, at det var nødvendigt, men det var altså nødvendigt. Vi er nødt til at være så realistiske i politik, at vi ikke bare lader følelserne løbe af med os.

Jette Pors (CD):

Jeg har også så meget respekt for de partipolitiske holdninger, at jeg vil tage afstand fra enhver form for personhætz. Selvfølgelig er det alvorligt ment, når der ligger et lovforslag som det, vi har foran os i dag, men jeg vil også sige, at vi i Erhvervsudvalget har diskuteret problemstillingerne. Vi har i CD været med til at vedtage lovforslag nr. L 27 i december sidste år. Det har vi ikke fortrudt, og jeg skal kort konstatere herfra, at vi ikke kan støtte lovforslaget i dag.

Lysholm Christensen (KRF):

Som nævnt flere gange var det den 16. december sidste år, vi stemte for lovforslag nr. L 27 og fik det vedtaget, og Kristeligt Folkeparti var blandt de partier, der stemte for, og det løber vi ikke fra. Vi har ikke fortrudt det.

Efter vores opfattelse var det en rimelig løsning, der blev fundet på det tidspunkt, en løsning, som imødekommer sparekassernes påtrængende behov for risikovillig kapital. Vi synes, at det er en udmærket lov, der blev vedtaget den dag.

Vi beklager ligesom hr. Larsen-Ledet, at Socialdemokratiet ikke var med i forliget. Vi har nok ikke helt forstået, hvori det store problem består, det problem, som har ført til, at vi nu har fået sagen op igen, men vi har i hvert fald ikke fortrudt, at vi var med til lovens vedtagelse. Vi skal bare tilkendegive, at vi ikke kan støtte det foreliggende lovforslag.

Erling Olsen (S):

Problemet består ganske enkelt i, at den fond, hvortil den almenyttige kapital skal